

[Anne Grete Holmsgård]

en teknisk gennemgang i miljøministeriet, vi har stillet en forespørgsel til ministeren om, hvordan man kunne lave en moratorieordning, men der er faktisk ikke på noget tidspunkt blevet sagt bare et lempeligt ja fra nogen af de andre partier til, at de ville være med til at gøre noget. De håbede hele tiden på, at man ved at træne sagen alligevel kunne få lovforslaget igennem.

Derefter har oppositionen ingen anden mulighed end at fremsætte sit eget forslag, og den har på intet tidspunkt lagt skjul på, hvad den ønskede, hverken under førstebehandlingen, i udvalget eller helt tilbage i maj måned 1984.

Derfor giver jeg ærlig talt ikke ret meget for det dér piberi. Jeg giver ikke ret meget for, at man stiller sig uskyldigt an og siger: hvad er det egentlig, der er i vejen med lovforslaget? Vi har alle sammen sagt det under førstebehandlingen, vi har remset op, hvad vi mente var dårligt i lovforslaget, bl.a. recipientkvalitetsforholdene. Der foreligger ikke nogen recipientkvalitetsplaner. Hele spørgsmålet om, hvilken kontrol der egentlig er med, at der ikke foretages nogen forurening. Spørgsmålet om manglende ankeadgang. Spørgsmålet om, hvordan vi sikrer de vådområder, som det drejer sig om, og hvori der er blevet gjort gevaldige indgreb igennem mange år ved dræning og afvanding, og en lang række andre problemer. Disse spørgsmål er blevet nævnt igen og igen. Det må enten skyldes, at man ikke ønsker at høre efter, eller at man simpelt hen ikke har hørt efter, når man siger, at man aldrig nogen sinde har fået et svar på det, for det har man faktisk.

Det samme gælder spørgsmålet om miljøbeskyttelseslovens § 17, hvor hr. Rønholt, tror jeg det var, trak en landsretsdom op, der sagde, at okkerforurening ikke kunne komme ind under miljøbeskyttelseslovens § 17. Nu var der altså det interessante ved den landsretsdom, at der var dissens i den – det var ikke nogen enig indstilling – og det har også været diskuteret i udvalget. Jeg kan ikke huske, om hr. Rønholt var til stede, men jeg kan tydeligt huske, at det er blevet diskuteret.

Steffensen (KrF):

Indledningsvis skal jeg sige, at jeg også taler på vegne af CD, der ikke kunne være til stede ved denne første behandling.

Vi er noget forbløffede over dette forslag. Det er vi, fordi det af miljøministeren fremsatte lovforslag nr. L 59 efter vores opfattelse kunne have dannet grundlag for den nødvendige okkerbekæmpelse.

Vi er alle sammen enige i intentionerne om, at vi skal have en forsvarlig ordning angående okkerudledningen. Efter vor opfattelse burde det have været således, at det forslag, som er fremsat, og som vi har behandlet en del i udvalget, kunne have givet den.

Kristeligt folkeparti og CD kan ikke medvirke til, at vi fjerner den frie dræningsret uden erstatning, og vi synes, at lovforslag nr. L 59 er så afbalanceret og så rimeligt udformet, at det i det mindste kunne have været udgangspunkt for en løsning, der kunne have samlet et bredt flertal. Det har ikke været muligt, ser det ud til, og derfor har vi fået dette forslag, som vi må afvise, fordi vi mener, at det lovforslag, vi har, bør være udgangspunktet.

Der har været talt om en meget snæver tidsramme. Det kan man nu diskutere, synes jeg. Vi fik okkerreddegørelsen og debatten om den i maj 1984, og dengang bebudede miljøministeren, at han ville komme med et forslag i første del af denne samling, så det har vi også vidst. Lovforslaget blev fremsat midt i november 1984, og så kan man selvfølgelig diskutere, om det er for kort tid. Men i hvert fald tror jeg, det var muligt at gennemføre lovforslag nr. L 59, hvis der var vilje til at finde et flertal. Den vilje har ikke været til stede.

Vi afviser dette lovforslag.

Poulsgaard (FP):

Man skulle tro, at Danmarks fremtid stod og faldt med dette lovforslag. Det må være et meget, meget vigtigt lovforslag, for det blev fremsat den 5. december og er allerede til førstebehandling den 7. december. Det er yderst sjældent, det går så hurtigt i dette hus, når det drejer sig om private lovforslag. Regeringens forslag blev fremsat den 13. november og førstebehandlet den 20. november 1984.

Vi kunne ikke støtte det af ministeren fremsatte lovforslag, og vi kan selvfølgelig